

Προεκλογικό

Κατά καιρούς κυκλοφορούν διάφορες «καραμέλες». Έτσι και σ' αυτήν την προεκλογική περίοδο στην Ελλάδα υπάρχουν μερικές λέξεις-κλειδιά, όπως η ανάπτυξη και η συνεργασία. Και οι δύο δεν είναι παρά εύκολες προεκλογικές ευχές γαρνιρισμένες με το εκπληκτικό «μιλάμε την γλώσσα της αλήθειας». Θα ακολουθήσει, όπως πάντα, η ώρα της πραγματικής αλήθειας, μετά τις εκλογές...

Ας δούμε όμως την καθεμία χωριστά από αυτές τις δύο υπέροχες προεκλογικές λέξεις.

Ανάπτυξη

Η περιβόητη ανάπτυξη είναι αυτό που όλοι διατυμπανίζουν, αλλά κανείς δεν μπορεί να φέρει όσο κι αν την υπόσχεται. Πάσω μάλλον όταν την υπόσχεται χωρίς να έχει λύσεις. Τα δύο μεγάλα κόμματα είδαμε όλα αυτά τα χρόνια τι... ανάπτυξη έφεραν. Κι όμως συνεχίζουν και μιλούν για ανάπτυξη!

Ο Βενιζέλος ήταν μέχρι χτες ο υπουργός Οικονομικών του μεσοπρόθεσμου και του δεύτερου μνημονίου που κατακρεούρησε τους πολίτες και βούλιαξε τη χώρα σε μεγαλύτερη ύφεση. Ξαφνικά σήμερα βρήκε τις λύσεις για να φέρει την ανάπτυξη!

Ο Σαμαράς υπόσχεται να περιορίσει τη σπατάλη του δημοσίου, αλλά τα ίδια έλεγε το 2004 κι ο Καραμανλής, ο οποίος υποτίθεται ότι θα επανίδρυε το κράτος. Θα το νοικοκύρευε. Δεν το έκανε τότε για να έλθει να το κάνει σήμερα ο Σαμαράς;

Τώρα κατά πόσο θα υπάρξει ανάπτυξη - υπό τις σημερινές συνθήκες - έξω από το ευρώ και την Ευρωζώνη ή την ΕΕ είναι ένα

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Γράφει ο Παναγιώτης Νικολάου

ερώτημα για αριστερούς ψηφοφόρους. Πρόκειται για ένα θολό τοπίο και το μόνο που δίνει ισχυρό άλλοθι σε αυτήν την πρόταση είναι ότι δεν έχει δοκιμασθεί. Γεγονός είναι ότι το 2009 προεκλογικά υπερίσχυσε το «λεφτά υπάρχουν» και μετεκλογικά η Ελλάδα μπήκε στο μνημόνιο. Σήμερα που κι οι πέτρες ξέρουν ότι λεφτά δεν υπάρχουν, τι άλλο... αναπτυξιακό θα εφαρμοσθεί;

Συνεργασία

Η έννοια της συνεργασίας εμφανίσθηκε για πρώτη φορά πέρυσι τέτοιο καιρό, στην προσπάθεια της τρόικας να κερδίσει μεγαλύτερη αποδοχή και νομιμοποίηση του μνημονίου. Η πρώτη απόπειρα, τον περασμένο Ιούνιο, απέτυχε. Λίγους μήνες αργότερα, όμως, τον περασμένο Οκτώβριο, προέκυψε κυβέρνηση συνεργασίας τριών κομμάτων, τα οποία φαινομενικά (και μόνο) είναι διαφορετικά αλλά έκαναν την ανάγκη φιλότιμο.

Σήμερα η καινή γνώμη ζητά την κυβέρνηση συνεργασίας και δεν δίνει αυτοδυναμία και μεγάλα ποσοστά σε κανέναν. Η θέληση κι η ανάγκη αυτή αποτυπώνεται και στην πολυκομματική Βουλή που δείχνουν οι δημοσκοπήσεις ότι θα προκύψει. Κι ενώ κανένα παραδοσιακό κόμμα δεν εμφανίζεται προεκλογικά έτοιμο να συνεργασθεί, τα κόμματα που προέκυψαν από τους κόλπους άλλων

κομμάτων είναι από καιρό έτοιμα για συμμαχίες και συνεργασίες (άλλωστε γι' αυτό δημιουργήθηκαν). Ανάλογα, όμως, με το που θα κάτσει η μπίλια των εκλογών...

Μαγεία

Άλλη μία «μαγική», προεκλογική λέξη είναι η αυτοδυναμία. Του κόμματος ή της Ελλάδας δεν παίζει ρόλο, αρκεί να είναι αυτοδυναμία. Να δείξουμε ότι πάμε για τη νίκη. Φοβερή λέξη και το ντιμπέιτ. Θυμάμαι εδώ και χρόνια (από τις μονομαχίες Α. Παπανδρέου-Μητσοτάκη) τα πολλά ντιμπέιτ τα ζητούσε πάντα αυτός που έχανε. Όπως κάνει σήμερα ο Σαρκοζί στη Γαλλία κι ο Βενιζέλος στην Ελλάδα.

Σποτ

«Αποφάσισαν χωρίς εμάς, προχωράμε χωρίς αυτούς». Πολύ εύστοχο το τηλεοπτικό, διαφημιστικό σποτ του ΣΥΡΙΖΑ για τις εκλογές. Περνάει το μήνυμα και μας αρέσει. Πολύ λιτό κι απλό σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια (που είναι τα Carmina Burana) το σποτ του ΠΑΣΟΚ, δίνει έμφαση στο προφίλ του νέου του αρχηγού. «Οι Έλληνες θα πετύχουμε». Πιο καλή οπτικά και μουσικά η προσπάθεια της ΝΔ, παρότι είναι στο ίδιο μήκος κύματος με το ΠΑΣΟΚ στην προβολή του αρχηγού. «Η Ελλάδα θα τα καταφέρει». Πολύ καλό αισθητικά και το σποτ της Δημοκρατικής Συμμαχίας, αλλά το σλόγκαν κάπου υστε-

ρεί. «Φταίει το κράτος όχι εσύ. Άλλαξέ το».

Προεδρικό

Τόσα χρόνια προσπαθούν να μας πείσουν ότι η πολιτική σκηνή στην Αυστραλία είναι οκέι. Τελικά αποδεικνύεται πως είναι κι ολίγον... ο(γ)κέι!

Εκτός χρόνου

Έπρεπε κάποιος καλός άνθρωπος να πληροφορήσει το κοινό του ότι στις 26 Μαΐου «θα λάμψει η αλήθεια». Όταν μας «ενημέρωσε» έπεσε δύο μήνες έξω.

Γαλλικό

Ένας στους πέντε Γάλλους ψηφοφόρους ψήφισε άκρα δεξιά. Είναι φασίστας ή φοβισμένος, άνεργος, φτωχός κι απομονωμένος κοινωνικά; Η Λεπέν δεν είναι το πρόβλημα, αλλά η προβολή του. Το πρόβλημα είναι που επιλέγει να... (Λ)ΕΠΕΝδύει μία κοινωνία...

Παραμύθια

Ανακαλύφθηκαν, λέει η είδηση, στη Γερμανία παραμύθια που ήταν χαμένα για 150 χρόνια. Βρε, εδώ υπάρχουν παραμύθια που κρατάνε χιλιετίες, για παραμύθια που είχαν χαθεί για 150 χρόνια κάνετε έτσι;...

Παράλειψη

Στην χθεσινή μας έκδοση παραλείψαμε να αναφέρουμε ότι δωρεά προς το «Ελληνικό Σπίτι» στο Έργλυοντ έκανε και το Κολλέγιο της Αγίας Ευφημίας στο Μπανκστάουν, το οποίο δώρισε \$1000. Συγχαίρουμε το Κολλέγιο της Αγίας Ευφημίας κι επανορθώνουμε σήμερα.

Ο Γρηγόρης Χρονόπουλος για το παροικιακό θέατρο

Ο «ΚΟΣΜΟΣ» είναι η μοναδική ελληνόφωνη εφημερίδα του Σίδνεϊ που παρακολουθεί από κοντά και στηρίζει τις καλλιτεχνικές προσπάθειες των συμπάροικων και τις θεατρικές παραστάσεις των θιάσων μας. Παρουσιάσαμε πρόσφατα την πραγματικά αξιόλογη προσπάθεια του Θεάτρου Τέχνης Αυστραλίας, το οποίο ανέβασε στο Μαντουριδίειο Θέατρο δύο μονόπρακτα του Αντόν Τσέχωφ. Παρουσιάσαμε σε δύο διαφορετικές εκδόσεις τις εντυπώσεις μας από την παράσταση και δηλώσεις των πρωταγωνιστών και πληροφορηθήκαμε με χαρά ότι ανέβηκαν - μετά από γενική απαίτηση - δύο ακόμη παραστάσεις, το περασμένο Σαββατοκύριακο. Σήμερα φιλοξενούμε τις εντυπώσεις του Γρηγόρη Χρονόπουλου, ο οποίος είναι γνωστός για την αγάπη και τις γνώσεις του για το θέατρο:

«Μια πολύ όμορφη και ποιοτική παράσταση μας έδωσε το Θέατρο Τέχνης του Σταύρου Οικονομίδη με τα δύο μονόπρακτα σε λίγες παραστάσεις. Διαπιστώνουμε πως το Συγκρότημα έχει δέσει και έχει το υλικό για να μας δώσει μελλοντικά άρτιες παραγωγές. Το είδαμε στις δύο τραγωδίες που μας παρουσίασε πρόσφατα. Τους Πέρσες και τον Οιδίποδα Τύραννο.

Δύσκολο θεατρικό είδος η τραγωδία και βαρύ για το θεατή. Όμως τα μνημόνια που βγαίνουν από το αρχαίο θέατρο είναι τόσο δυνατά, τόσο ανθρώπινα που γίνονται διδάγματα στον άνθρωπο του χτες, του σήμερα, του πάντα.

Συγκλονιστική η περίπτωση του Οι-

δίποδα και βλέπουμε να την κουβεντιάσουν πριν, πολύ πριν ο Φρόιντ καταπαστεί και τολμήσει να ασχοληθεί με την ανάλυση της λίμπιντο, του γεννητήσιου ένστικτου.

Ο Σταύρος Οικονομίδης κατάφερε να δημιουργήσει έναν πυρήνα με εκλεκτά στελέχη, έτσι έχει τη δυνατότητα να μας δώσει παραγωγές ποιότητας. Γιατί θέατρο δεν είναι να μάθεις και να πεις τα λόγια σου, είναι πώς θα τα πεις. Πώς

θα εκφράσεις νοήματα, αισθήματα, κοινωνικά μηνύματα. Πως θα αποδώσεις τους τύπους, τους χαρακτήρες, την κατάσταση, την εποχή, το περιβάλλον στο οποίο εξελίσσονται τα δρώμενα. Αυτά μας τα έδωσαν τόσο πειστικά στην «Αρκούδα» του Τσέχωφ ο Ζήσης Κουστούλης και η Μιμικά Βαλαρή. Ο άξεστος, ο αγριάνθρωπος και η κυρία σεμνή, μετρημένα, συγκρατημένα, αρχόντισσα, τύποι μιας άλλης εποχής. Εκεί έγκειται

η επιτυχία, μας έδωσαν και την εποχή.

Κι εδώ είναι που μπορούμε να σταθούμε σαν παροικία ισάξιοι και ισότιμοι σε καλλιτεχνικές και άλλες εκδηλώσεις με την πατρίδα. Διασπορά, ξενιτεμένοι αλλά με πνευματικά ενδιαφέροντα και σημαντικά επιτεύγματα.

Τα δύο αστέρια του Σταύρου, έτσι τα χαρακτηρίζω εγώ, ο Διονύσης Μεσσήνης και ο Άκης Καστελορίου, όπως τους χαρήκαμε στις τραγωδίες, θα μπορούσαν να σταθούν και στην Επίδουρο ακόμα. Όπως ο αείμνηστος Φώτος Σταύρου, μοναδικός τραγωδός. Και 'κείνος ο αξέχαστος κι αγαπητός σε όλους Πέτρος Πρίντζης θα ήταν από τους κορυφαίους του ελληνικού θεάτρου αν ήταν στην Ελλάδα.

Ναι, μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι για την κοινωνική μας ζωή στην ξενιτιά!

Δεν θέλω να επεκταθώ σε κριτική και χαρακτηρισμούς για τους ηθοποιούς των παραστάσεων της τελευταίας παραγωγής του θεάτρου Τέχνης, ήταν όλα τόσο καλοβαλμένα και επαγγελματικά και τόσο καλή η απόδοση όλων.

Θέλω μόνο να πω το ευχαριστώ μου - και νομίζω όλων - και τα συγχαρητήρια για την όλη κοινωνική προσφορά. Γιατί είναι προσφορά η όλη προσπάθεια και η αφοσίωση του Σταύρου στο θέατρο.

Το «Μαντουριδίειο» πλέον κι αυτό προσφορά στο δάσκαλο, που τιμάει το Σταύρο, έχει γίνει το θεατρικό μας στέκι, το μοναδικό θεατρικό στέκι της παροικίας».

Γρηγόρης Χρονόπουλος